

Bốn nghìn lân: Xuân, Hạ, Thu, Đông, van vật loanh quanh
võng lân quẩn,

4 Ba ngày Tết: xôi, chè, rượu, thịt, tú dân hi hục chén
no nê.

Khai Hưng

Tôi ba mươi, đuổi chú nghèo đi, chú bắt nghĩa, chú tìm
đường chú cút,

5 Sáng mộng một, mới ông giàu lại, ông có nhân, ông mở
cửa ông vào.

Thạch Lam

KHOÁ CƠM ĂN TẾT

Thoát cái lại Xuân!

Chứa gì dã Tết!

Giật mình, Xuân nhập nhởm sau lưng

Thót gió, Tết rập rình sát dít.

Nghèo dã hồn nghèo,

Kiết thi vần kiết.

Quân tử cơm trót đã mang danh,

Phong lưu vật vờn là cái nết.

Tuy suốt tháng hộc xi dầu kiêm gạo, của đáng tội, cũng
chưa phải cà mèng,

Dù quanh năm toát xó câu lo cơm, nói cho ngay, vẫn
chẳng đến nổi bết.

Chồng chưa phải di chờ Mèo, chỉ cần cũ tiên tặc, Xuân
sang Tết đến cũng đầy đủ như ai,

Vỏ dêch cần di bán Ba, nhỡ lam lũ chất chiu, năm tận
tháng cũng vẫn định huynh ra phết.

Nghèu nghện đưa vở di mua sắm cho nó mừng,

Léch thêch dân con theo coi chơi cho nó biết.

Người đồng sao quá cỏ là đồng

Xe kẹt không kẽ dầu hết kẹt.

Máy nô' inh tai
 Khói xông khét let
 Xe cô thi' dù loại mới tinh sáng loáng, caṅg rõ dân minh
 sang ghê,
 Áo quần thi' toān hăng ngoại hoá bôn tiēn, cho hay thiên
 hạ giàu thiệt.
 Vây mà vân lâm bộ bạc tiēn xuông già, than thở naō nê,
 Lại cõn cự già vở sinh hoạt leo thang, kêu rêu thảm thiệt.
 Ở nhā tinh tiēn mua sắm, chōng khêu nhẹ vở: Xuân nay
 minh khá ra gi,
 Ra dường thay cảnh ăn xài, vở bỏ nhở chōng: Tết nay minh
 đứng hạng bét.
 Quả nhiên đồng báo sắm Tết quá trôi
 Thật vậy thiên hạ mừng Xuân ra rit.
 Đô bán như rứng
 Hăng bay la liệt
 Suốt dọc dường sập dựng liên tu
 Hai bên lô người bu đồng nghẹt.
 Chỉ mua bán dã thay phồ,
 Nội lân chen cung dù mệt!
 Mặc sức dụng lâm
 Tha hồ cọ quẹt.
 Bung ông nay in vào mông bà nọ, ngay thường chắc hán
 lôi thôi,
 Tay ông nọ dẽ lên ngực cô kia, tết nhất vẫn không
 sao hết.

(Bó mát một đoạn)

Vở chōng cõn ngồi nán, nói chuyện tam phao,
 Cõn cái dã lǎn ra, ngũ im thin thí,
 Đinh thức đợi giao thừa mā cù thay phủng phủng khó chịu,
 thôi dùng rượu vào hỏa bóc, cung dến danh chút đinh
 lảng nhảng.

Tinh ngồi chờ năm mới lại lâm như rậm rút nóng ran, cho
 hay tưu nhập khí cuồng, chắc phải có tí ti qua quýt.
 Mu vở tối ngày lam lũ, nhìn vẫn cõn hay,
 Bà dám năm tháng sống chung, ngầm caṅg thay mệt.

Mu tinh bờ ngõi dò, chè bè hai quả dưa Xiêm,
 Mình đau khổ' ngõi dày, ngay duôn môt dòn bánh tét.
 Thể rồi: Ở hổ, anh nay tết nhất kỵ chưa
 Sau đó: Ủ hụ, cái mặt bùa nay dè ghét.
 Trần nhã con thạch sùng tắc lưỡi lâm thính,
 Dưới đất cái giuong cũ vẫn minh cót két,
 Năm con ngựa cũng khá, gần hết mā gia đạo cõn êm ái phủ phê,
 Năm con dê chắc hên, sắp về mā hạnh phúc dã chúa chan nhoe
 nhoét.
 Đã dỗi ngủ mắt, bung dày lúc trong nhã dẽn nền sáng choang,
 No dù thiếp luôn, tinh giác khi pháo nô' xa gần dì dẹt.
 Liên củng vở cũng giao thưa tưởm tất, xôm tụ ra trồ,
 Lại uống rượu mừng Xuân mới đang hoang, phồn phò khôn xiết.
 Khi gần sáng, con thạch sùng còn một lần tắc lưỡi chép mõm,
 Lúc tàn canh, cái giuong cũ thêm một bận long dinh tuột ví,
 Tuy vi phạm luật ngưng bắn, tới hai lần dã kè lá nhiều,
 Nhưng bài bỏ lệnh giới nghiêm, thí chung đó cũng cõn hỏi ít.
 Ay bời thói quen cẩn thận, có xô xui chẳng lẽ không cầu
 phước, mục tiêu minh bạch, cú tiên cú hậu khác nhau.
 Cũng vì tinh nết thủy chung, dã tông cự thi cũng phải
 nghinh tàn, ý nghĩa rõ ràng, cái trước cái sau phân
 biệt.
 Cho nên sáng mồng một mắt mũi lở dở,
 Bởi thế ngay đầu năm mắt mày xanh mét,
 Sóng lưng bài hoài bài hoài,
 Đầu gối long la long lết.
 Mù vở dã tiếp thu công lực, cõn là lượt áo quân nén cù
 phây phây ngôn ngôn, di đứng tung tăng,
 Ba dầm dược sang sức truyền hổi, lại phân son trang diêm
 cảng thêm xuân sắc nõn nướng, ra vào toe toét.
 Nhân thói gian nghi' mêt, gọi con cái dến, ngâm thơ đọc
 sách kè' truyền tàu,
 Đời giờ tốt xuất hành, kêu vở lại gần, ăn mứt uống trà
 nghe tán phết.

Thầy Khoa Tu